

Հուրեր Ամմանի Ս. Թադէոս եկեղեցւոյ Գործունէութենէն

Մարտ ամսուն, Ամմանի Ս. Թադէոս եկեղեցւոյ մէջ աւարտեցան տանարի պատուհաններու բարեգարդման աշխատանքները, որը կարելի եղաւ իրագործել՝ գաղութաբնակ ազգասէր Տիար Գէորգ Տագէսեանի իշխանական նուիրատուութեամբ:

Երկրաչափական եւ գեղարուեստական աշխատանքները վստահուած էին գաղութիս շնորհալի զաւակներէն՝ Օր. Սիլվա Ճամպագեանին, որ գլխաւոր Հայկական ռեով եւ նուրբ ճաշակով՝ գունաւոր խեցապակիներու վրայ Հայ հին մանրանկարչութեան օրինակները արտաբերել՝ նոր շուք եւ պերճաւ հաղորդելով:

Ապրիլ ամսուն, Յորդանանահայ եկեղեցասէր Տիկ. Զարուհի Փելթէեանի բարերարութեամբ Ս. Թադէոս եկեղեցւոյ մէջ տեղադրուեցաւ Դասը եւ Ատեանը բաժնով երկաթ եւ պղինձ շրջափակը, որ աշխատուած էր Տիար Համբարձում Հալաբեանի հսկողութեամբ եւ գեղարուեստական իրագործումովը Օր. Սիլվա Ճամպագեանի:

ՄՏԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

(ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԴԱՍԵՐՈՒ ԱՌԻԹՈՎ)

Կիրակի օրերը Ս Պատարագէն հոգ տեղի կ'ունենան Աստուածաշունչի սերտողութեան եւ ընդհանրական աղօթքի պահեր, մէկ ժամ տեւողութեամբ:

Կը յիշեցնեմ որ Ս. Թադէոս եկեղեցիի կամարներու ներքեւ, 1997-1998 տարիներուն տեղի ունեցան Քրիստոնէական գիտելիքներու ուսուցման դասընթացներ, աղօթքներու եւ շարականներու ուսուցում երեսներու, պատանիներու եւ երիտասարդներու: Երագրուած էր ուխտագնացութիւն՝ Յորդանանի տարածքին գտնուող Քրիստոնէական սրբավայրերը: Փորձեր կատարուեցան կազմելու եկեղեցւոյ երգչախումբը, կատարելագործելու Ս. Պատարագի երգեցողութիւնը, ներգրաւելով կարող ուժեր: Այս առթիւ կ'ուզեմք մեր մտահոգութիւնները բաժնիկ ձեռք հետ:

Դժբախտաբար, վերոյիշեալ գրեթէ բոլոր ձեռնարկումները չ'ամրոցեցան, թեւ ունեցան իրենց դրական արդիւնքները, սակայն կ'ակնկալէիմք աւելին: Ի մասնաւորի չափահասները չցուցաբերեցին՝ անհրաժեշտ եռանդն ու պատրաստակամութիւնը: Նոյնիսկ այն անձինք կամ խումբերը որոնց խնդրանքով կը սկսուին կրօնական ուսուցումները՝ կը գտնուին ան հետեւողական, անտարբեր, կը բացակային հանդիպումներէն: Իսկ ծնողներ կը զլանան - նոյնիսկ արձակուրդի օրերուն - իրենց զաւակները առաջնորդել եկեղեցի:

Կը ստիպուիմք մտածելու, թէ պահանջները հանդէպ մեր եկեղեցւոյ միայն առիթներ են խօսելու, ըսի-ըսաւներու: Նժե հաւատացեալներ պահանջներ ունին եկեղեցիէն, եկեղեցին ալ իր պահանջները ունի իւր զաւակներէն: Մենք պարտաւորութիւններ ունինք միմեանց հանդէպ:

Եկեղեցին մեր միութիւնն է, հաւատացեալներու ժողովն է. եւ անոր գլուխը Յիսուս Քրիստոսն է: Ամենքս ալ իրաւունք ունինք արդարամտութեամբ քննադատելու եւ միեւնոյն ժամանակ պարտականութիւն ունինք սրբագրելու, օգնելու, գործակցելու հոգեւոր դասին հետ ծառայելու Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ պայծառացման ու բարգաւաճման: Դադարձի չէ, որ մեր մէջ կան անձեր, ընտանիքներ, խումբեր որոնք զանազան պատճառաբանութիւններով կը հեռանան մայր եկեղեցիէն եւ ուրիշ շատեր ալ իրենց հետ կը հեռացնեն: Ուրիշ, իրենց տունէն՝ Հայո՛ւ տունէն: Այսպիսիները, Անառակ Որդիի նման թերահաւատ եւ անգիտակից են իրենց Հօր տան՝ Հայ Առաքելական եկեղեցւոյ անկողիսրիմնի դերի ու նշանակութեանը, հոգեւոր, ազգային եւ համայնքային կեանքի բազմազան մարմիններու:

A.R.A.R.@

Մեր գաղութի գաւակներու եկեղեցի չյանախելու պատրուակները բազմազան են. «Եկեղեցին տունէս հեռու է».

«Գրաբար աղօթքները չեմ հասկնար».

«Ժամանակ չունիմ».

«Քահանային ֆարոգը չըմբռնեցի».

«Որոշ անձի մը ներկայութիւնը հոն ինծի հաճելի չէ».

«Տանս մօտ եկեղեցի մը կ'երթամ. ան ալ Աստուծոյ տունն է».

«Իս տունս կ'աղօթեմ».

Իլիրելի հաւատացեալներ.

Եթէ եկեղեցիի հեռաւորութիւնը կը նեղէ մեզ, ապա յիշենք մեր ցեղի Աստուածասէր նախնիները, որոնք արհամարհելով վտանգ, ցուրտ, անօթութիւն, սուրբ երկիւղով ուխտագնացութեան կ'երթային նուիրական սրբավայրերը: Ի դէպ, Ս. Երուսաղէմ մեզմէ երկու ժամուայ հեռաւորութեան վրայ կը գտնուի. քանի՞նք կ'այցելեն կամ այցելած են Ս. Երկիր: Փա՛ռք Աստուծոյ, Ամմանի մայր եկեղեցին շատեր ոտով երկու վայրկեանի մէջ կրնան հասնիլ, իսկ արդիական ինքնաշարժները արդեօք նախկին ճիւղով ճամբորդութենէ աւելի արագ եւ հաճատաւետ չե՞ն:

Այսօր, մայրեր ու հայեր, նիւթական որոշ գրկանքներով եւ բոլոր միջոցներով ի խնդիր գաւակներու ապահով ու բարեկեցիկ ապագայի, իրենց երեխաներուն ուսումի կուտան՝ անբռնելու օտար լեզուներ: Ինչո՞ւ նոյն եռանդով - եւ նուազ գոհողութեամբ - չտրվիլ Մաշտոցի եւ Նարեկացիի լեզուն, Մեծասանչ լեզուն: Ինչո՞ւ չըլլել մեր գաւակները Առաջնորդարանի կիրակնօրեայ կամ Ուրբաթօրեայ դասընթացքներուն, ուր կարելի է գէթ ընդհանուր ծանօթութիւն ունենալ գրաբար լեզուի: Գուցէ՞ «Ժամանակ չունիմք». այս խօսքերով կ'անցնի մեր ժամանակը, կ'անցնի կեանքը՝ ամենէն թանկագին ունէրը Աստուծոյ կողմէ տրուած մարդուն: Թերեւս ժամանակ գտա՞ք Արարչին համար, բայց հիմա ալ կրօնականին ֆարոգը չհասկցա՞ք: Ուրեմն մէկ ժամ աւելի կենանք Աստուծոյ տանը եւ մասնակցինք Սերտողութեան պահերուն, ուր առիթը կ'ունենանք պարգեւու մեր հարցումները:

Իսկ եթէ եկեղեցի չենք գար որովհետեւ այս կամ այն անձը կամ անձինք մեզի հաճելի՝ կամ անտրտելի չեն, խորհեցէ՛ք թէ արդեօք անո՞նց համար է որ կուգանք Եկեղեցի կամ Աստուծոյ ներկայութեան. կամ մի՞թէ մենք անտրտելի եւ հաճելի ենք բոլորին: Ապա յաճախ կը լսենք. «Մենք օտար եկեղեցիներ կ'երթանք, որովհետեւ կը փնտռենք մեր պահանջները բաւարարող, նոր խօսք ըսող արդիական եկեղեցի»: Հոս կ'ուզենք հարց տալ այդպիսիներուն, թէ Աստուծոյ խօսքը ե՞րբուրեւէ եղած է հին, ոչ-արդիական. իսկ չէ՞ որ մեզմէ շատերուն մայրերն ալ հին են, ոչ-արդիական, եւ նոյն խրատը տաւոր անգամ կրկնող մայրեր են. արդեօք մեր մայրերն ալ փոխել պէտք չէ՞, օտար եւ արդիական մայրերու հետ:

Մենք դէմ չենք Քրիստոսի որեւէ եկեղեցւոյ, որ Ուղղափառ հաւատք կը փարոզէ, բայց կը յայտարարենք եւ կը յիշեցնենք՝ Հայը ունի իր հարազատ Մայրը, որու շուրհիմ տակ ան սնած ու զօրացած է, տունձ բիրաւոր հաճեալներ ու հերոսներ, սուրբքեր ու նահատակներ, ստեղծած հոգեւոր մշակոյթ: Հայը հարուստ է հոգեւոր արժէքներով. պէտք է գիտնալ օգտուիլ անկէ, պահել, պահպանել եւ զարգացնել:

Պէտք է գիտնալ եւ անցնել, յառաջ քերել հոգեւոր մշակներ, ուսեալ ու նուիրեալ անձեր: Եւ Հայ ժողովուրդի ծոցէն, յանձնին մեր լաւագոյն գաւակներու: Նուիրաբերենք գանոնք Աստուծոյ եւ Ազգին:

Սիրելիներ. վերոյիշեալ հարցերը Յորդանանահայ գաղութի հոգեւոր մարզի մէջ գոյութիւն ունեցող խնդիրներէն մի քանին են, որոնք կը կարօտին լուծման եւ փարատման: Մտահոգուեցէ՛ք...